0508/8867/2012

№ 2/255/18/2013

ПОСТАНОВА
Іменем України

02 квітня 2013 року Ворошиловський районний суд м. Донецька в складі:
головуючого – судді Прудникової Г.М.,
при секретарі – Гавриловій Ю.О.,
за участю позивача Лапіна О.О., представника відповідача Базикіної Я.О.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Донецьку адміністративну справу за позовом Лапіна Олександра Олександровича до Донецької міської ради, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним, суд –

ВСТАНОВИВ:

Позивач Лапін Олександр Олександрович звернувся до суду з адміністративним позовом до Донецької міської ради, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним, посилаючись на наступне.

Відповідачем по справі, а саме Донецькою міською радою, 23 листопада 2011 року було прийнято рішення №10/25 про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення Товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі, загальною площею 93 299 кв. м.

Позивач вважає, що вказане рішення прийнято з порушення приписів діючого законодавства, а саме: не було виконано Донецькою міською радою вимог чинного законодавства щодо безпосередньої участі територіальної громади у місцевому самоврядуванні, не виконано вимоги законодавства щодо процедури ознайомлення територіальної громади з проектом рішення суспільно важливої проблеми та вивчення думки населення з цього приводу, порушено відповідачем встановлених законодавством меж його компетенції щодо розпорядження земельною ділянкою.

Просив суд визнати недійсним рішення Донецької міської ради №10/25 від 23 листопада 2011 року «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення Товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі», стягнути витрати на його користь пов'язані зі сплатою судового збору.

Позивач у судовому засіданні підтримав свій адміністративний позов. Просив прийняти рішення з урахуванням як усних так і додаткових його пояснень від 11 лютого 2013 року та задовольнити позовні вимоги в повному обсязі.

Представник відповідача, Донецької міської ради – Базикіна Я.О., діюча на підставі довіреності, в судовому засіданні проти задоволення позовних вимог позивача заперечувала, вказувала, що Донецька міська рада в своїй діяльності, щодо вказаних позовних вимог, керувалася Конституцією України, Земельним кодексом України та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Тому, орган місцевого самоврядування – Донецька міська рада, діяла лише на підставі, в межах та у спосіб, що передбачений Конституцією та законам України.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на боці відповідача, в судове засідання не з'явився, був належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи. В наданих письмових поясненнях суду проти задоволення позовних вимог Лапіна О.О. заперечував. Просив розгляну справу за його відсутності. Пояснив, що відповідач приймаючи оскаржуване рішення та затверджуючи проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки та експертної грошової оцінки не виявив жодної з підстав для відмови, які передбачені ч.5 ст. 128 Земельного кодексу України. Купівля - продаж земельної ділянки також була здійснена та оформлена з повним дотриманням положень українського законодавства, тому підстав для задоволення позовних вимог позивачу не має.

Суд, дослідивши матеріали справи, ураховуючи надані пояснення по справі, вважає, що позовні вимоги не підлягають задоволенню з наступних підстав.

Статтею 12 Земельного кодексу України, п. 12 Перехідних положень Земельного кодексу України, встановлено, що до розмежування земель державної та комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями в межах населених пунктів, крім земель, переданих у приватну власність, здійснюють відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів — відповідні органи виконавчої влади.

Виходячи з аналізу вказаних норм закону розпорядником земель на території міста Донецька на теперішній час є Донецька міська рада. Тому суд не приймає до уваги посилання позивача, на те що відповідач ніколи не мав права розпоряджатись земельною ділянкою, яка розташована на території Пролетарського району м. Донецька, оскільки в ньому створений та існує орган місцевого самоврядування –

*546*1798140*1*1*

Пролетарська районна в м. Донецьку рада, тому, що воно спростовується вищенаведеним.

Згідно ч. 2 ст. 116 Земельного кодексу України набуття права на землю громадянами та юридичними особами здійснюється шляхом передачі земельних ділянок у власність або надання їх у користування.

Частина 1 ст. 116 Земельного кодексу України встановлює, що громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом або за результатами аукціону.

Відповідно до ст. 127 Земельного кодексу України (в редакції, яка діяла на момент прийняття спірного рішення) органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України, здійснюють продаж земельних ділянок комунальної власності громадянам, юридичним особам та іноземним державам на підставах та в порядку, встановлених цим Кодексом.

Згідно ст. 128 Земельного кодексу України громадяни та юридичні особи, зацікавлені у придбанні земельних ділянок у власність, подають заяву (клопотання) до відповідної ради. У заяві зазначаються місце розташування земельної ділянки, її цільове призначення. Орган місцевого самоврядування розглядає заяву (клопотання) і приймає рішення про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Підставою для відмови в продажу земельної ділянки є: 1)неподання документів, необхідних для прийняття рішення щодо продажу такої земельної ділянки; 2) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах; 3) якщо щодо суб'єкта підприємницької діяльності порушена справа про банкрутство або припинення його діяльності; 4) встановлена цим Кодексом заборона на передачу земельної ділянки у приватну власність.

Таким чином, розглянувши клопотання ТОВ «Екоенерджи Донецьк», керуючись Земельним кодексом України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Донецькою міською радою 12 травня 2010 року було прийнято рішення №44/24 «О предоставлении обществу с ограниченной ответственностью «Экоенерджи Донецьк» разрешения на разработку проекта землеустройства по отводу земельного участка для строительства и дальнейшей эксплуатации предприятия по производству энергии из отходов в Пролетарском районе».

Пунктом 2 даного рішення ТОВ «Екоенерджи Донецьк» зобов'язано звернутися до землевпорядної організації для укладення договору на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

За результатами розгляду проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки ТОВ «Екоенерджи Донецьк» відповідачем прийнято рішення від 22 липня 2011 року №7/310 «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі».

У зв'язку із змінами у складі засновників ТОВ «Екоенерджи Донецьк» та неможливістю виконання вимог рішення відповідача від 22 липня 2011 рок №7/310, третя особа - ТОВ «Екоенерджи Донецьк» звернулося із заявою до Донецької міської ради про внесення змін до даного рішення.

В результаті чого Донецькою міською радою 23 листопада 2011 року було прийнято рішення №10/25 «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі».

Статтею 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлено, що питання регулювання земельних відносин вирішуються виключно на пленарних засіданнях ради.

Статтею 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» встановлено, що громадським слуханням підлягають розроблені в установленому порядку проекти містобудівної документації на місцевому рівні: генеральні плани населених пунктів, плани зонування територій, детальні плани територій.

Позивач посилається в своєму позові, в обґрунтування своїх позовних вимог саме на не виконання Донецькою міською радою приписів встановлених Статутом м. Донецька, Законом України про всеукраїнський та місцеві референдуми, Орхуською конвенцією та Положенням про загальні збори громадян за місцем проживання в Україні. Але вказані правові норми зазначають можливі шляхи вирішення суспільно важливих питань громадськістю, регламентують процедуру їх проведення та таким чином вивчення думки населення. Разом з тим не існує жодної норми діючого законодавства яке б зобов'язувало Донецьку міську раду проводити громадські слухання з питань продажу земельних ділянок. Саме Земельний кодекс України регулює правовідносини, які виникли з приводу надання у власність земельної ділянки ТОВ «Екоенерджи Донецьк».

Крім того, суд бере до уваги і те, що проект з будівництва підприємства з виробництва енергії з відходів у м. Донецьку включено до національного проекту «Чисте місто», що підтверджується листом Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 17.06.2011 №7/12-6794 (а.с.104).

В підтвердження того, що Донецька міська рада перед прийняттям спірного рішення повідомляла громадськість про заплановане будівництво підприємства з виробництва енергії з відходів, сприяла обізнаності громадськості та тісно співпрацювала з нею враховуючи їх інтереси та побажання, свідчить наступне.

Так, 28 січня 2011 року Донецькою обласною громадською організацією «Донецький прес-клуб» за

*546*1709140*1*1*

участю представників Донецької міської ради, науковців, екологів, представників ЗМІ та громадськості було проведено круглий стіл на тему: «Економічний ефект та безпека для навколишнього середовища від переробки ТПВ», на якому обговорювалися питання щодо будівництва підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі.

22 січня 2011 року у БК «Ювілейний» було проведено зустріч із громадськістю на тему: «Обговорення детального плану території для будівництва та експлуатації заводу з виробництва енергії з відходів (на території колишнього майданчика складування та зберігання вибухових речовин, в районі урочища «Чулковка» та об'їзної авто дороги м. Донецька) в Пролетарському районі». У цій зустрічі взяли участь біля 600 людей (представники громадських та екологічних організацій, жителі Пролетарського та Будьоннівського районів м. Донецька).

За результатами проведення цієї зустрічі розпорядженням міського голови №106 від 03 лютого 2011 року було створено робочу групу з ознайомлення та вивчення матеріалів по розміщенню підприємства з виробництва енергії з відходів в м. Донецьку.

15 березня 2011 року було проведено засідання даної робочої групи на якому було обговорено ряд питань, відповіді на які були надані фахівцями компанії «EcoEnergy» та оприлюднені на офіційному сайті компанії.

12 травня 2011 року було проведено нараду робочої групи по вивченню проектних матеріалів по розміщенню підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі, на якому розглядалися вищезазначені відповіді компанії «EcoEnergy» на питання робочої групи. Також розглядалася пропозиція компанії «EcoEnergy» представникам громадськості відвідати державу - Швецію та подивитися наявне там виробництво енергії з відходів. Проте, представники громадськості відмовилися від зазначеної поїздки.

19 травня 2011 року на офіційному сайті Донецького міського голови було оприлюднено інформацію щодо даної наради.

Відповідно до ст. 3 Конституції України права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість держави.

Згідно зі ст. 19 Конституції України органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Отже позивачем не надано належних доказів не правомірності дій відповідача щодо прийняття 23 листопада 2011 року рішення №10/25.

Відповідно до п. 1 ст. 2 КАС України завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень шляхом справедливого, неупередженого і своєчасного розгляду адміністративних справ.

Згідно з визначенням, наведеним у ст. 3 КАС України, позивач – це особа, на захист прав, свобод та інтересів якої подано адміністративний позов до адміністративного суду, а також суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подана позовна заява до адміністративного суду.

Згідно зі ст. 6 КАС України до адміністративного суду має право звернутися кожна особа, яка вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушено її права свободи чи інтереси.

До адміністративного суду вправі звернутися кожна особа, яка вважає, що її право чи охоронюваний законом інтерес порушено чи оспорюється. В контексті наведених приписів КАС України має значення лише суб'єктивне уявлення особи про те, що її право чи законний інтерес потребує захисту, однак обов'язковою умовою здійснення такого захисту судом є наявність відповідного порушення права або законного інтересу на момент звернення до суду.

В даному разі позивачем не надано будь-яких доказів існування порушення або оспорювання прав позивача на момент звернення до суду за цими позовними вимогами. А відтак вимоги відносно визнання рішення Донецької міської ради «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення Товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі» недійсним не підлягають задоволенню.

Таким чином, виходячи з викладеного, на підставі ст. ст. 3, 19 Конституції України, ст. ст. 116, 118, 121 Земельного кодексу України, ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності, керуючись ст.ст. 2, 3, 6, 17, 18, 160-163 КАС України, суд -

ПОСТАНОВИВ:

В задоволенні позовних вимог Лапіна Олександра Олександровича до Донецької міської ради, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним - відмовити.

Апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається до Донецького апеляційного адміністративного суду через Ворошиловський районний суд м. Донецька протягом десяти днів з моменту отримання її копії, копія апеляційної скарги надсилається особою, яка її подає до суду апеляційної інстанції.

*546*1798140*1*1*

Вступна та резолютивна частини постанови складені в нарадчій кімнаті та проголошені в судовому засіданні 02 квітня 2013 року. Повний текст постанови складений та підписаний 08 квітня 2013 року.

Суддя Ворошиловського районного суду м. Донецька (підпис) Г.М. Прудніков

Довідка!
Постанова не набула чинності
Оригінал постанови знаходиться
у справі № 0508/8867/2012

Суддя!

*546*1798140*1*1*